24. 6.

Narodenie sv. Jána Predchodcu (JPr)

Рождество̀ св. Іѡа́нна Пр҃те́чи

Plné štruktúrované texty prvého kánona sviatku.

Grécky text prevzatý z www.analogion.net, csl. text z www.orthlib.info.

Vyznačenie poetickej štruktúry: © 2008 www.irmologion.nfo.sk

1. Ωδή α'

Τριστάτας κραταιούς, 6 / ο τεχθείς εκ Παρθένου, 7 απα-θείας εν βυθώ, 7 ψυ- -χής τό τριμερές, 6 / καταπόντισον δέομαι, 8 **όπως** σοι ώς εν τυμπάνω, 8 τή νεκρώσει τού σώματος, 8 επινίκιον άσω μελώδημα. 11	Трїста̑ты крѣ̑пкїѧ, / рожде́йсѧ ѿ дв҃ы, безстра́стїѧ во глꙋбинѣ̀ дꙋшѝ тричА́стное / потопѝ, молю́сѧ, да тебѣ̀, ꙗ҆́кѡ въ тѷмпа́нѣ, во ᲂу҆мерщвле́нїи тѣлесѐ побѣ́дное воспою̀ пѣ́нїе.
Ως όρθρος ευπρεπής, 6 / τού ηλίου προτρέχων, 7 στειρευούσης ο βλαστός, 7 κηρύττει εμφανώς, 6 / τής Παρθένου τό κύημα, 8 πάση νύν τή οικουμένη, 8 αναλάμπειν τοίς πέρασι, 8 φωτισμόν ευσεβείας καί χάριτος. 11	Ꙗ҆́кѡ ᲂу҆́тро бл҃голѣ́пно, / со́лнца предтекі́й, непло́дныѧ прозѧбе́нїе, проповѣ́дает ꙗ҆вѣ / дв҃ы рождество̀: всей нынѣ вселе́ннѣй сїѧ́етъ концє́мъ просвѣще́нїе благоче́стїѧ и҆ благода́ти.
Προφήτης αληθώς, 6 / τού Υψίστου κληθήση, 7 προπορεύση γάρ Χριστού, 7 βοά σοι τώ υιώ, 6 / Ιωάννη πανεύφημε, 8 Πνεύματι ο Ζαχαρίας, 8 παναγίω φερόμενος, 8 τήν οδόν ετοιμάσαι τού κτίσαντος. 11	Прⷪ҇ро́къ вы́шнѧгѡ / и҆́стиннѡ наре́чешисѧ: преди́деши бо предъ лице́мъ хрⷭ҇та̀, вопїе́тъ тебѣ̀ сы́нꙋ, / і҆ѡа́нне прехва́льне, дх҃омъ заха́рїа пресвѧты́мъ носи́мь, пꙋ́ть ᲂу҆гото́вати зижди́телю.
Ρημάτων Γαβριήλ, 6 / Ζαχαρίας ακούσας, 7 αγγελίας θεϊκής, 7 εδείχθη απειθής, 6 / καί σιγήν κατακρίνεται, 8 λύεται δέ άφνω ταύτης, 8 η φωνή γάρ γεγέννηται, 8 Ιωάννης τού Λόγου ο Πρόδρομος. 11	Глаго́лы гаврїи́ла / заха́рїа слы́шавъ, вѣща́нїѧ бж҃ественнагѡ, ꙗ҆ви́сѧ непокори́въ: / и҆ молча́нїемъ ѡ҆сꙋжда́етсѧ, рѣши́тсѧ же внеза́пꙋ ѿ сегѡ̀: гла́съ бо роди́сѧ сло́ва, і҆ѡа́ннъ прⷣте́ча.
Θεοτοκίον Η πόλις τού Θεού, 6 / τό τού παμβασιλέως, 7 θεοδόχον ευαγές, 7 Κειμήλιον σεπτόν, 6 / Θεοτόκε πανάμωμε, 8 φρούρησον σήν κληρουχίαν, 8 τήν αεί ευφημούσάν σε, 8 καί γεραίρουσαν πίστει τόν τόκον σου. 11	Бг҃оро́диченъ: Гра́дъ бж҃їй / всецр҃ѧ̀, бг҃опрїѧ́тное селе́нїе, сокро́вище чⷭ҇тно́е, / бцⷣе пренепоро́чнаѧ, сохранѝ достоѧ́нїе твоѐ, при́снѡ восхвалѧ́ющее тѧ̀, и҆ чтꙋ́щее вѣ́рою рж҃ство̀ твоѐ.

3. Ωδή γ' *(irmos ako na sviatok Petra a Pavla)*

Ουκ εν σοφία, 5
καί δυνάμει καί πλούτω 7 καυχώμεθα, 4
αλλ' εν σοί τή τού Πατρός, 7 ενυποστάτω σοφία Χριστέ, 10
ου γάρ εσ-τιν Ά- - γι- - ος 7 πλήν σου φιλάνθρωπε. 6

Δεσποτική μέν,
εκ Παρθένου τελείται η γέννησις,
αλλ' οικέτου προσφιλούς, εκ γηραλέας καί στείρας μητρός,
εικότως προτρέχει γάρ, θαύμα τού θαύματος.

Ρυσσή καί στείρα,
τήν Παρθένον μητέρα ασπάζεται,
επιγνούσα αψευδώς, τώ ταύτης τόκω ως λέλυται, 9
δεσμά τής στειρώσεως, θείω βουλήματι.

Θεοτοκίον

Απειρογάμως,
η Θεόν σαρκωθέντα κυήσασα,
τών παθών ταίς προσβολαίς, κλονούμενόν με στερέωσον, 9
ου γάρ εστιν Άχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Не мꙋ́дростїю
и҆ си́лою, и҆ бога́тствомъ, хва́лимсѧ,
но тобо́ю, ѻ҆́ч҃ею ѵ҆поста́сною мꙋ́дростїю хрⷭ҇тѐ:
нѣ́сть бо свѧ́тъ, па́че тебѐ, чл҃вѣколю́бче.

Влⷣчне ᲂу҆́бѡ
ѿ дв҃ы соверша́етсѧ рожде́нїе:
но раба̀ любе́зна ѿ ста́рицы и҆ непло́дныѧ мт҃ре,
въ лѣ́потꙋ предтѝчетъ ᲂу҆́бѡ чꙋ́до чꙋдесѝ.

Ста́рица и҆ непло́ды
дв҃ꙋ мт҃рь лобза́етъ,
позна́вши нело́жнѡ сеѧ̀ рж҃ство̀, ꙗ҆́кѡ разрѣши́сѧ
сꙋ́зъ непло́дства бж҃ственнымъ хотѣ́нїемъ.

Бг҃оро́диченъ:

Неискꙋсобра́чнѡ
бг҃а воплоще́нна ро́ждши,
страсте́й прило́ги ѡ҆бꙋрева́емаго мѧ̀ ᲂу҆твердѝ:
нѣ́сть бо, прест҃аѧ, ра́звѣ тебѐ помо́щницы.

4. Ωδή δ'

Ο καθήμενος εν δόξη, 8 επί θρόνου θεότητος, 8
εν νεφέλη κούφη, 6 ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, 10
τή ακηράτω παλάμη 8 καί διέσωσε, 5 /
τούς κραυγάζοντας, 5
Δόξα Χριστέ τή δυνάμει σου. 9

Μυστηρίων απορρήτων, 8 προοδεύει μυστήριον, 8
τή καινοτομία, 6 τής θεσμοθεσίας τής φύσεως, 10
τής αρρωστίας η λύσις 8 προμηνύουσα, 5 /
τήν διόρθωσιν, 5 ταύτης Χριστέ καί τήν θέωσιν. 9

Ο Ησαίας πατρόθεν, τώ Υιώ προεφήτευσε,
σαρκωθησομένω, Άγγελον βροτόν τόν Ισάγγελον,
Ιδού εγώ αποστέλλω πρό προσώπου σου, /
προκραυγάζοντα, Δόξα Χριστέ τη δυνάμει σου.

Υπηρετήσαι ως δούλος τώ Δεσπότη γεγέννημαι,
εις αυτό γάρ ήκω, τούτου καταγγείλαι τήν έλευσιν,
ως τής Παρθένου τόν τόκον προπιστώσηται, /
παραδόξως στει-ρεύουσα, γραύς εκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον:

Η Αγία Θεοτόκος, ήν οικήσαι ηυδόκησεν,
ως ευώδη οίκον, Λόγος τού Πατρός ο υπέρθεος,
ού διεφθάρη τήν μήτραν, ουκ ωδίνησε, /
καί γάρ τέτοκεν, Εμμανουήλ τόν Θεάνθρωπον.

Сѣдѧ́й въ сла́вѣ на прⷭ҇то́лѣ бж҃ства̀,
во ѻ҆́блацѣ ле́гцѣ прїи́де і҆и҃съ пребж҃ственный,
нетлѣ́нною дла́нїю, и҆ спасѐ / зовꙋ́щыѧ: сла́ва, хрⷭ҇тѐ, си́лѣ твое́й.

Та̑инъ неизрече́нныхъ предхо́дитъ та́инство,
новосѣче́нїемъ законоположе́нїѧ є҆стѐственнагѡ,
болѣ́зни разрѣше́нїе провозвѣща́юще, / и҆справле́нїе сеѧ̀, хрⷭ҇тѐ, и҆ ѡ҆боже́нїе.

И҆са́їа ѿ ѻ҆тца̀ сы́нꙋ прⷪ҇ро́чествова,
воплоти́тисѧ хотѧ́щемꙋ, а҆́гг҃ла земноро́дна равноа́гг҃льна,
сѐ а҆́зъ посыла́ю предъ лице́мъ твои́мъ, / зовꙋ́ща: сла́ва, хрⷭ҇тѐ, си́лѣ твое́й.

Слꙋжи́ти ꙗ҆́кѡ ра́бъ влады́цѣ роди́хсѧ:
на се́ бо прїидо́хъ, сегѡ̀ возвѣсти́ти прише́ствїе,
ꙗ҆́кѡ да дв҃ы рождество̀ предꙋ҆вѣ́ритъ, / пресла́внѡ неплѡ́дствꙋющаѧ ста́рица прозѧ́бши.

Бг҃оро́диченъ:

Ст҃а́ѧ бц҃а, въ ню́же всели́тисѧ благоизво́ли,
ꙗ҆́кѡ во благово́ненъ до́мъ, сло́во ѻ҆́ч҃ее пребж҃ственное,
не растлѣ́сѧ ѹ҆тро́бою, ни поболѣ̀: / и҆́бо родѝ є҆мманꙋи́ла, бг҃а и҆ чл҃вѣ́ка.

5. Ωδή ε'

Νύν αναστήσομαι, 6 προφητικώς έ- -φη ο Θε-ός, 9 **νύν** υψωθήσομαι, 6 **νύν** δοξασθήσομαι, 6 / τόν πεσόντα προσλαβών 7 εκ τής Παρθένου, 5 / καί πρός φώς τό θαυμαστόν, 7 ανυψών τής εμής θε- ό- -τη- -τος. 10	Ны́нѣ воста́нꙋ, пр҇ро́чески речѐ бг҃ъ, ны́нѣ просла́влюсѧ, ны́нѣ вознесꙋ́сѧ, / па́дшаго прїе́мъ ѿ дв҃ы, / и҆ къ свѣ́тꙋ ѹ҆́мномꙋ возносѧ́й моегѡ̀ бж҃ства̀.
Γή εξανέτειλε, 6 παναληθή κήρυκα, φωνήν 9 πάσι κηρύττουσαν, 6 γλώσση τού Πνεύματος, 6 / τής Παρθένου τόν Υιόν, 7 δικαιοσύνην 5 / ουρανόθεν εφ' ημάς, 7 διακύπτουσαν ύλη σώματος. 10	Землѧ̀ и҆зрастѝ всеи҆́стинна проповѣ́дника, гла́са всѣ̑мъ проповѣ́дающа ѧ҆зы́комъ дх҃а, / дв҃ы сн҃а, пра́вдꙋ / съ небесѐ на на́съ принни́чꙋщꙋю ве́щїю тѣле́сною.
Έθετο Κύριος, παναληθή λύχνον σε Χριστού, πάντας φωτίζοντα, μόνους ενδύοντα, / τούς εχθραίνοντας αυτώ 7 ως διπλοϊδα, 5 / τήν αισχύνην αψευδώς, Θεού Λόγον Υιόν κηρύττοντα.	Положѝ гд҇ь всеи҆́стинна свѣти́льника тѧ̀ хр҇то́ва, всѧ̑ просвѣща́ющаго є҆ди́ны ѡ҆дѣва́юща / вра́ждꙋющыѧ є҆мꙋ̀, ꙗ҆́кѡ ри́зою / въ стꙋ́дъ, нело́жнѡ бж҃їѧ сло́ва сн҃а проповѣ́дающа.
Γήθεται άπασα, κτίσις τώ σώ τόκω θεϊκώς, σύ γάρ επίγειος, άγγελος Πρόδρομε, / καί ουράνιος βροτός αναδειχθήση, / τόν ουράνιον Θεόν, προμηνύων ημίν σαρκούμενον.	Веселѝтсѧ всѧ̀ / тва́рь твои́мъ рождество́мъ бж҃твеннѣ: ты́ бо зе́мленъ а҆́гг҃лъ, предте́че, / и҆ нб҃ный человѣ́къ показа́лсѧ є҆сѝ, / нб҃наго бг҃а провозвѣща́ѧ на́мъ воплоще́нна.
Θεοτοκίον:	Бг҃оро́диченъ: približný rozpis (csl. text nezodpovedá gréckemu)
Σού τά θαυμάσια, προφητικαί έφησαν φωναί, όρος καλούντές σε, καί πύλην άχραντε, καί λυχνίαν φαεινήν, εξ ής τό φέγγος αληθώς τό θαυμαστόν φρυκτωρεί, Αγνή κόσμον άπαντα.	Ѿ тебѐ ражда́етсѧ ѿ ѻ҆ц҃а̀ сы́й, съ тобо́ю при́снѡ, сло́во присносꙋ́щное и҆ нераздѣ́льное, / ꙗ҆́кѡ сн҃ъ є҆динoро́дный, и҆ напослѣ́докъ / ѿ дв҃ы то́й же ѿ ст҃а́гѡ воплоща́етсѧ дх҃а.

6. Ωδή ς'

Ήλθον εις τά βά-θη τής θαλάσσης, 10 καί κατεπόν-τι-σέ με, 7 καται- -γίς πολλών αμαρ-τημά-των, 10 αλλ' ως Θεός, 4 εκ φθοράς ανά- - -γαγε, 7 τήν ζωήν μου 4 ως φιλάνθρωπος. 5	Прїидо́хъ во глꙋби̑нꙑ̑ морскї̑ѧ, и҆ потопи́ла мѧ̀ є҆́сть бꙋ́рѧ мно́гихъ грѣхѡ́въ: но ꙗ҆́кѡ бг҃ъ и҆з̾ глꙋби́нꙑ̀ возведѝ живо́тъ мо́й, многоми́лостиве.
Θεόν Λόγον έγνως ως Προφήτης, εν μητρική νηδύϊ, καί τή ταύτης χρησάμενος γλώττη, θεολογείς, σκοτεινώ θεώμενος, εν θαλάμω φώς απρόσιτον.	Бг҃а сло́ва позна́лъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ прⷪ҇ро́къ, въ ма́тернѣй ᲂу҆тро́бѣ, и҆ сеѧ̀ ѧ҆зы́ка ᲂу҆потреби́въ бг҃осло́виши въ те́мнѣ черто́зѣ, ѡ҆божа́емь свѣ́томъ непристꙋ́пнымъ.
Ασιγήτως ως φωνή βοώντος, τόν Λυτρωτήν τού κόσμου Βαπτιστά, ικετεύων μή παύση, τήν ψυχικήν διαλύσαι στείρωσιν, τών υμνούντων σου τήν γέννησιν.	Немо́лчнѡ, ꙗ҆́кѡ гла́съ вопїю́щагѡ, и҆збави́телѧ мі́ра кр҇ти́телю, молѧ̀ не преста́й, дꙋше́вное разрѣши́ти непло́дїе, пою́щихъ твоѐ рождество̀.
Θεοτοκίον: Αστέκτου θεότητος χωρίον, η καθαρά νηδύς σου, αναδέδεικται ώ Θεοτόκε, ή αδεώς, ουρανών τά τάγματα, ατενίζειν ου δεδύνηνται.	*Бг҃оро́диченъ:* Непристꙋ́пнагѡ бжⷭ҇тва̀ селе́нїе чи́стаѧ твоѧ̀ ᲂу҆тро́ба ꙗ҆ви́сѧ, ѽ бцⷣе! на ню́же без̾ боѧ́зни нбⷭ҇нїи чи́нове взира́ти не мо́гꙋтъ.

7. Ωδή ζ'

Νέοι τρείς εν Βαβυλώνι, 8   πρόσταγμα τυραννικόν, 7   *trochej*
εις φλήναφον θέμενοι, 7   εν μέσω πυρός ανεβόων, 9   *amfibrach*
Ευλογητός εί Κύριε, 8   ο Θεός ο τών Πατέρων ημών. 10   *jamb /   trochej**

Υπήρχε τό πρίν εσκοτισμένη, 10   άπασα τών γηγενών, 7
η φύσις ώ Πρόδρομε, 7   αλλ' όρθρος βοών ανεφάνης, 9
Ευλογητός εί Κύριε,   ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Νοσούσαν ιάσατο τήν φύσιν,   άπασαν η ευκλεής,
εκ στείρας σου γέννησις,   διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν,
Ευλογητός εί Κύριε,   ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Γεγέννησαι Πρόδρομε εκ στείρας,   ήλθε γάρ παναληθώς,
τού νόμου στειρεύοντος,   η χάρις Χριστώ μελωδούσα,
Ευλογητός εί Κύριε,   ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Παρθένε αγνή ευλογημένη,   πρέσβευε υπέρ ημών,
τών ικετευόντων σε   εις σέ γάρ ελπίζομεν πάντες,
καί σοί βοώμεν, Δέσποινα   μή παρίδης τούς δούλους σου.

Ю҆́ноши трѝ въ вавѷлѡ́нѣ,   велѣ́нїе мꙋчи́телево
на бꙋ́йство прело́жше,   посредѣ̀ пла́мене вопїѧ́хꙋ:
благослове́нъ є҆сѝ, гдⷭ҇и,   бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Бѧ́ше пе́рвѣе бо мра́цѣ   всѧ́ко землеро́дныхъ
є҆стество̀, ѡ҆ предте́че!   но ꙋ҆́тро, вопїѧ̀, ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ:
благослове́нъ є҆сѝ, гдⷭ҇и,   бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Недꙋ́говавшее и҆сцѣлѝ є҆стество̀   всѐ, сла́вное
ѿ непло́дныѧ твоѐ рождество̀,   наꙋчи́вшее, предте́че, пѣ́ти:
благослове́нъ є҆сѝ, гдⷭ҇и   бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Роди́лсѧ є҆сѝ, предте́че, ѿ непло́дныѧ,   прїи́де бо всеи́стиннѡ,
зако́нꙋ непло́дствꙋющꙋ,   благода́ть, хрⷭ҇тꙋ̀ пою́щи:
благослове́нъ є҆сѝ, гдⷭ҇и,   бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Бг҃оро́диченъ:

Дв҃о благослове́ннаѧ,   молѝ ѡ҆ на́съ
молѧ́щихъ тѧ̀:   на тѧ́ бо ᲂ҆упова́емъ всѝ,
и҆ тебѣ̀ вопїе́мъ: вл҃чце,   не пре́зри рабѡ́въ твои́хъ.

8. Ωδή η'

Ευ- - ερ-γέτα Χριστέ Παντοδύνα- -με, 6+5 // τούς εν μέσω φλογός ευσεβήσαντας, 6+5 // συγκαταβάς εδρόσισας, 8 καί εδίδαξας μέλπειν,7// Πάντα τά έργα, 5 ευλογείτε 4 υμνείτε τόν Κύριον. 7	И҆збави́телю всѣ́хъ, всеси́льне, посредѣ̀ пла́мене благочє́ствовавшыѧ, снизше́дъ ѡ҆роси́лъ є҆сѝ, и҆ наꙋчи́лъ є҆сѝ пѣ́ти: всѧ̑ дѣла̀, благослови́те, по́йте гдⷭ҇а.
Νομοθέτης οικέτης υπήρχε Μωσής, 12 Ι-η-σούς δέ Θεός Διαθήκης Καινής, 12 νύν δέ αμφοίν ο Πρόδρομος, μελωδεί ως μεσίτης, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε τόν Κύριον.	Законоположи́къ ра́бъ бѧ́ше мѡѷсе́й, і҆и҃съ же бг҃ъ завѣ́та но́вагѡ, ны́нѣ же ѻ҆боихъ предте́ча пое́тъ, ꙗ҆́кѡ хода́тай: всѧ̑ дѣла̀, благослови́те, гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а.
Εξ ερήμου γαστρός τρυγών πάρεστιν, ήν θεόφυτον νύν άλσος ήγαγε, τή Εκκλησία Πρόδρομος, τού Χριστού καί επάδει, πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε τόν Κύριον.	Ѿ пꙋ́ста чре́ва го́рлица пріи́де, ꙗ҆́кѡ бг҃осажде́ннаѧ дꙋбра́ва, ны́нѣ принесѐ цр҃кви предте́чꙋ хрⷭ҇то́ва, и҆ воспѣва́етъ: всѧ̑ дѣла̀, благослови́те, гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а.
Θεοφόρος λαός έθνος άγιον, τήν τρυγόνα Χριστού εκμιμήσασθε, καί μελιρρύτως άσατε, σωφροσύνη συζώντες, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε τόν Κύριον.	Бг҃оно́снїи лю́дїе, ꙗ҆зы́къ ст҃ъ, го́рлицѣ хрⷭ҇то́вѣй ᲂу҆подо́битесѧ, и҆ медото́чнѡ воспо́йте, въ цѣлонꙋдрїи живꙋ́ще: всѧ̑ дѣла̀, благослови́те, гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а.
Θεοτοκίον: Τήν Αγνήν καί Παρθένον τιμήσωμεν, τήν τόν άναρχον Λόγον καί άκτιστον, υπερφυώς κυήσασαν, εις ημών σωτηρίαν, ώ καί βοώμεν, Ευλογείτε τά έργα τόν Κύριον.	Трⷪ҇ченъ: Тричи́сленнымъ свѣ́томъ ѡ҆зарѧ́еми, несозда́нное є҆ди́ное бж҃ество̀, немо́лчными ᲂу҆сты̀ правосла́внѡ вопїю́ще, почти́мъ: всѧ̑ дѣла̀, благослови́те, гдⷭ҇нѧ, гдⷭ҇а.

9. Ωδή θ'

Λόγου Θεού άφραστον 7 εν σοί τελείται, 5 //
εμφανώς Μυστή- ρι- - ον, 7
Παρθένε άχραν-τε, 6 //
καί γάρ Θεός, 4 εκ σού σεσωμά-τω- -ται 7 δι' ευσπλαγχνίαν, 5 //
διό σε 3 ως Θε- -ο- -τόκον 5
μεγαλύ-νο- -μεν. 5

Ιδού φωνή πρόδρομος ταίς στειρευούσαις,
καί ερήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα,
Οδόν Χριστού νυνί ετοιμάσατε, ότι εν δόξη
έρχεται, ώ πειθαρχούντες μεγαλύνομεν.

Ως πάλαι εν Πνεύματι τώ παναγίω,
εμφανώς εκήρυξας τόν Υιόν Πρόδρομε,
αμνόν Θεού, τού κόσμου τόν αίροντα τήν αμαρτίαν,
τή ποίμνη σου τών πταισμάτων λύσιν αίτησαι.

Θεοτοκίον
Η πάντων δεσπόζουσα τών ποιημάτων,
τώ λαώ σου δώρησαι τά νίκης τρόπαια,
τόν δυσμενή τιθείσα υπόσπονδον τή Εκκλησία,
ίνα σε ως Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Сокровє́нноє бж҃їє нєизрєчє́нноє въ тєбѣ̀ совєршáєтсѧ
ꙗ҆́вствєнноє тáинство, дв҃о прєч҇тáѧ:
ꙗ҆́бо бг҃ъ и҆зъ тєбє̀ воплоти́сѧ за милосє́рдїє.
тѣ́мжє тѧ̀ ꙗ҆́кѡ бц҃ꙋ вєличáємъ.

Сѐ глáсъ прєдтє́чи нєплѡ́дными
и҆ пꙋсты̑мъ прєдстà сєрдцáмъ, вопїю́щь:
пꙋ́ть хр҇то́въ ны́нѣ ѹ҆готóвитє, ꙗ҆́кѡ во слáвѣ
грѧдє́тъ, є҆мꙋ́жє повинꙋ́ющєсѧ вєличáємъ.

Ꙗ҆́кожє дрє́влє дх҃омъ прєст҃ы́мъ
ꙗ҆вѣ̀ проповѣ́далъ є҆сѝ сн҃а, прєдтє́чє,
а҆́гнца бж҃їѧ мі́ра взє́млющаго грѣхѝ:
стáдꙋ твоємꙋ̀ согрѣшє́нїй разрѣшє́нїє и҆спросѝ.
Трⷪ҇чєнъ:
Є҆ди́ницꙋ тричи́слєннꙋю, трⷪ҇цꙋ є҆диносꙋ́щнꙋю,
правослáвнѡ пою́щє, вѣ́рнїи, прослáвимъ,
бл҃одѣ́тєльнѣ нáсъ ѡ҆зарѧ́ющꙋю, и҆ свѣтлостьмѝ
нєзаходи́магѡ свѣ́та и҆сполнѧ́ющꙋю дꙋ́шы нáшѧ.
Бг҃оро́дичєнъ:
Всѣ́ми влады́чєствꙋющаѧ творє́нїи,
лю́дємъ твои̑мъ дáрꙋй побѣ́дꙋ ѡ҆долѣ́нїѧ,
нєпокори́ваго подложѝ подъ но́зѣ во́инствꙋ:
да тѧ̀ ꙗ҆́кѡ бц҃ꙋ вєличáємъ.